

Svajonų
ROMANAI

SIDNĖJAUS
2
NUOTAKOS

KANDY
SHEPHERD

*Kur nuveša
jausmai*

Knygute.lt

Kandy Shepherd

**KUR NUNEŠA
JAUSMAI**

Trijų knygų serija
“Sidnėjaus nuotakos”
Antra knyga

Versta iš Kandy Shepherd,
Crown Prince's Chosen Bride, 2016
© Kandy Shepherd, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Asta Jauneikaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2018
© Ana Gorbatova, dizainas, 2018
© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0370-2

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

1

Mėgstamiausiame keraminiame inde Džema mediniu šaukštu baigė plakti sviestą tortui, kurį ruošėsi kepti pusmečio susilaikymo nuo pasimatymų proga.

Saldus ir rūgštus puikiai derėjo – tai buvo sodrus baltojo šokolado kremo ir geltonųjų bei žaliųjų citrinų skonio mišinys. Džemai jis siejosi su pusmetį trukusiu saldumu mokantis suvaldyti baimę, kylančią prieš užsimezgant naujiems santykiams, ir rūgščiomis vienatvės akimirkomis. Bet ji tapo stipresnė, protingesnė ir pasiryžo išsivaduoti iš užburto rato, nes vis pasirinkdavo netinkamus vyrus. Tokius, kurie sudaužo širdį.

Nuo šiol viskas bus kitaip, priminė sau energingai plakdama tešlą. Nebeleis gražiam veideliui ir platiems pečiams apakinti taip, kad nepastebėtų bjauraus būdo. Pažabos staigų norą nerti stačia galva į santykius dėl to, kad manys esanti beprotiškai įsimylėjusi, nors iš tikrųjų to vyro nė nepažįsta.

Džema ketina būti kur kas tvirtesnė. Ne tokia atlaidi. Daugiau jokių *antrų galimybių* apgavikams ir melagiams širdžių daužytojams, dali-

jantiems netikrus pažadus. Tokie vyrai jos neverti.

Džemai jau dvidešimt aštuoneri ir ji nori ištekėti ir susilaukti vaikų, kol neiššvaistė dar daugiau laiko.

- Nebebūsiu *Ponia, Nemokanti Vertinti Vyru*,
- ištarė garsiai.

Nieko tokio kalbėtis su savimi. Džema stovėjo didele pramonine virtuve paverstame sandėlyje Aleksandrijoje, viename iš Sidnėjaus priemiesčių, kur buvo įsikūręs pagrindinis renginių organizavimo verslo biuras. *Vakarėlių karalienės* priklausė jai ir dviem verslo partnerėms – Endei Niuman ir Elizai Djun. Džema rūpinosi maistu, Endė buvo kūrybinis varikliukas, Eliza – verslo smegenys.

Po keleto metų, praleistų dirbant virtuvės šefė, vėliau ir žurnalo maisto skilties redaktore, Džema pagaliau rado savo svajonių darbą su *Vakarėlių karalienėmis*. Imtis bendros veiklos su Ende ir Eliza buvo geriausias kada nors priimtas sprendimas. O iš visų jėgų kibti į darbą – geriausias pasirinkimas siekiant atitraukti mintis nuo vyrų. Džema darė viską, kad jų verslas klestėtų.

Mergina sukūrė tešlą į aukštą apskritą ke-

pimo formą ir švelniai įstūmė ją į įkaitusią orkaitę, ten biskvitas keps pusantros valandos. Paskui ji tortą padengs kokosiniu glajumi ir papuoš cukruotomis geltonųjų ir žaliųjų citrinų vaisių žievelių spiralėmis. Kepinys skirtas ne tik atšvęsti su draugėmis jos pusmečio be vyrų sukaktį, jis bus ir bandomasis vestuvinis tortas.

Atsargiai įdėjusi biskvitą į orkaitę Džema lėtai uždarė dureles. Atsisukusi į salelę virtuvės viduryje suprato esanti nebe viena. Tarpduryje stovėjo aukštas plačių pečių vyras. Džema aiktelėjo ir priglaudė rožine pirštine apmautą ranką prie krūtinės.

- Kas tu toks ir kaip, po velnių, čia patekai? - merginos balse skambėjo panika.

Netgi ištikta šoko Džema sugebėjo pastebėti, kad įsibrovėlis labai gražus. Lieso veido ir šviesiai rudų plaukų. *Kaip tik jos skonio. Ne. Daugiau jokių jos skonio!* Tik ne po šešių mėnesių savęs atkalbinėjimo nuo labai gerai atrodančių vyrų. Ypač, jei jie įsilaužėliai ar netgi blogiau.

Džema atkišo medinį šaukštą pasiruošusi gintis. Ranka nutekėjo torto tešla, bet ji to nė nepastebėjo.

Vyras iškėlė rankas norėdama parodyti, kad neketina pulti.

- Tristanas Marko. Man ši rytą paskirtas susitikimas su Eliza Djun. Ji telefonu pranešė, kad įstrigo eismo spūstyje, ir davė durų spynos kodą.

Nepažįstamasis atrodė vienmetis su Džema ir kalbėjo su snobišku anglų ir dar kažkokios kalbos akcentu. Kokios, ji neatpažino. Prancūzų? Vokiečių? Vargu ar jis australas. Smėlio spalvos lininės kelnės, rusvi susagstomi marškiniai ir stilingi batai atrodė europietišškai.

- Gali nuleisti ginklą, - su linksma gaidele balse tarė įsibrovėlis.

Nuleisdama šaukštą Džema nuraudo. Ką galėjo padaryti mediniu šaukštu vyrui, kurio ūgis tikrai daugiau nei metras aštuoniasdešimt? Ji giliai įkvėpė bandydama nusiraminti.

- Nustebinai mane taip tyliai prisėlindamas. Kodėl nepaspaudei skambučio?

Vyras žengė keletą žingsnių į priekį ir atsidūrė tiesiai priešais Džemą kitapus virtuvės salės. Iš taip arti ji pastebėjo jo skaisčiai mėlynas akis, ryškinamas tamsių antakių, lygią odą ir tobulus dantis.

- Nenorėjau tavęs išgąsdinti, - vyro akcentas

intrigavo. – Panelė Djun nesakė, kad čia bus dar kas nors.

Nusimovusi pirštines Džema viena jų nusivalė tešlos likučius nuo rankos ir padėjo jas ant ruošos stalo.

– Aš neišsigandau. Tiesiog buvau čia viena ir – *argi ne kvaila tai sakyti nepažįstamam vyrui?* – Eliza tuoj bus čia.

– Taip, ji minėjo, kad ilgai neužtruks, – vyras šypsojosi žavingai ir drauge raminausiai. – Ne-kantrauju su ja susitikti. Kalbėjomės tik telefonu.

Jis labai patrauklus. Džema pasistengė atsi-kratyti jaudulio, kurį kėlė pavojingas susido- mėjimas. Ką tik šešis mėnesius atkalbinėjo save nuo tokių neapgalvotų poelgių. Nekartos tos pačios klaidos.

– Gal galiu kuo nors padėti? – paklausė mer- gina. – Esu Džema Harper – Elizos verslo part- nerė.

Kad nepasirodytų nemandagi, Džema apėjo virtuvės salelę. Supratusi, kad vis dar juosi baltą šefo prikyštę ruošėsi ją nusirišti, bet staiga apsigalvojo. Tai gali panašėti į *nusiren- ginėjimą* nepažįstamojo akivaizdoje.

Mintyse mergina nusipurtė. *Ak, žinoma.* Ar

pusmetis be vyrų privers ją mąstyti kaip pauglę? Vis dėlto nusijuosti prikyštę nebuvo jokio reikalo.

Džema dalykiškai ištiesė ranką pasisveikinti tikėdamasi, kad toks gestas privers tą vyrą pamiršti rožines pirštines ir mosikavimą šaukštu. Nepažįstamasis tvirtai ir nuoširdžiai paspaudė jai ranką.

- Taigi, tu irgi *Vakarėlių karalienė*? - vyro lūpų kampučiai kilstelėjo.

- Taip, rūpinuosi maistu, - ir jau ne pirmą kartą pasigailėjo šitaip pavadinusi verslą. Viskas prasidėjo juokais, o dabar, po pusantrų metų, jos buvo vienos populiariausių ir sėkmingiausių renginių organizatorių Sidnėjuje. Ir vis dar erziamos dėl įmonės pavadinimo.

- Ar tu... ar su Eliza nori susitikti dėl renginio? - Džema stengėsi būti apdairi. Kiek jai buvo žinoma, vienišė Eliza su niekuo nesusitikinėjo. Bet šis apsilankymas gali būti ir asmeninis. Jei tai tiesa, Elizai labai pasisekė.

- Taip, ketinu surengti priėmimą.

- Priėmimą? Kalbi apie vestuvių puotą?

Gerieji kaip visada jau išgraibstyti. Džema tuoju pat nuvijo niūrią mintį. Šis vyrukas jai visiškai nepažįstamas, be to, klientas. Jo šei-

minė padėtis neturi jai rūpėti. Bet, nepaisant to, mergina matė šį tą daugiau – ne vien gražią jo išvaizdą. Jis atrodė kažkoks... kitoks.

– Ne. Ne vestuvių, – raustelėjo. – Kai tuoksiusi, ne aš tarsiuosi dėl tokių dalykų.

Žinoma, ne. Patirtis byloja, kad tai visada daro būsimos nuotakos. Jaunikiams kartais netgi reikia laiko tai suvokti.

– Taigi, jei ne vestuvių puotą, tada ką?

– Galbūt *priėmimas* ne visai tinkamas žodis. Angliškai kalbu... – jis patraukė pečiais.

Džemai labai patiko platūs vyro pečiai.

– Angliškai kalbi labai gerai, – Džema neslėpė smalsumo. – Kalbi apie verslo priėmimą?

– Ir taip, ir ne. Su Eliza kalbėjau apie vakarėlį, per kurį turėčiau susipažinti su australais, vienaip ar kitaip verslo reikalais susijusiais su mano šeima. Vakarelis numatytas penktadienį.

– Aišku! – šūktelėjo Džema. – Kokteilių vakarėlis *Parkview* viešbutyje penktadienio vakarą. – Šiandien pirmadienis ir viskas vyksta pagal planą.

– Teisingai.

– Kaip jau sakiau, rūpinuosi maistu. Šiam vakarėliui pasitelkėme į pagalbą puikią viešbučio virėjų komandą. Kartu aptarėme valgiaraštį.

Esu tikra, kad būsi patenkintas.

- Man atrodo, kad viskuo puikiai pasirūpinote. Tikiu, kad esu geros rankos.

Viskas stojo į vietas. Tristanas Marko buvo jų paslaptینگasis klientas. Paslaptینگasis, nes vakarėlis buvo organizuojamas telefonu ir elektroniniu paštu žmogaus, kurio kredito istorijos nesugebėjo patikrinti net Eliza. Klientas viską užglaistė sumokėdamas dosnų avansą. Nemenką sumą nereikalaujančiam papildomų išlaidų vakarėliui aukščiausios klasės viešbutyje. Džema, Eliza ir Endė praleido daug laiko svarstydamos, koks yra jų klientas.

- Pasirinkęs mūsų įmonę, patekai į pačias geriausias rankas, - patikino ją Džema.

- Mes jau kalbėjome? - vyras primerkė mėlynas akis. - Esu tikras, kad tavo balsą prisiminčiau.

O ji tikrai prisimintų jo.

- Mūsų verslo direktorė yra Eliza, - Džema papurtė galvą. - Ji dažniausiai ir bendrauja su klientais dėl užsakymų. Tu nesi toks... - mergina staiga užsidengė burną delnu. *Užsičiaupk, Džema.*

- Nesu koks? - klausimas nuskambėjo kiek pašaipiai.

- Ne toks, kokio tikėjomės, - Džema nutilo ir pažvelgė į tobulai išblizgintus itališkus Tristano batus.

- O ko jūs tikėjotės?

Džema atsiduso ir pažiūrėjo jam į akis. Nenu-tuokė, kaip išsisukti iš padėties. Prieš leptelint ką nors nederamo reikia pagalvoti. Būtent dėl to Džema ir rūpinosi maistu, Eliza ir Endė dirbo su klientais.

- Na, tikėjomės vyresnio žmogaus. Ne tokio aukšto. Apkūnaus. Gal netgi... nuplikusio. Su riestais juodais ūsais. Galbūt... galbūt panašaus į Erkiulį Puaro. Na, žinai... tą seklį iš Agatos Kristi romanų.

Kažko ne tokio pribloškiamai patrauklaus.

Ačiū dievui, jis nusijuokė.

- Ar nusivylei? - Tristanas stovėjo išskėtęs rankas, tarsi tikėtusi Džemos įvertinimo.

Nuo skvarbaus vyro žvilgsnio merginai pritrūko oro. Ją atkakliai traukė gėrėtis jo aukštu, puikiai treniruotu kūnu, lygiu, gražiu veidu su neįtikėtinais nuostabiomis mėlynomis akimis, putliomis, jausmingomis lūpomis - viršutinė buvo šiek tiek siauresnė nei apatinė - ir trumpai kirptais šviesiai rudais plaukais, priekyje besisukančiais į verpetą.

- Tikrai ne, - vos išspaudė porą žodžių. *Nusivylusi buvo tikrai ne tas žodis, kuris šiuo metu sukosi jos galvoje.*

- Džiugu tai girdėti, - labai rimtai, neati-traukdamas nuo merginos akių tarė Tristanas.
- Jūs manęs nepažinojote, bet aš labai gerai žinojau, ko galiu tikėtis iš *Vakarėlių karalienių.*

- T... tikrai?

- *Vakarėlių karalienės* man rekomendavo draugas Džeikas Marlou. Jis minėjo, kad visos trys partnerės gražios, talentingos ir labai protingos.

- Jis... taip sakė? - regis, Džema prarado kalbos dovaną.

Milijardierius Džeikas Marlou - Endės vyro Dominyko draugas. Jis buvo vyriausioju pabroliu per jų vestuves prieš dvejus metus. Kas galėjo žinoti, kad taip jomis susižavėjo?

- Remdamasis šiuo susitikimu galiu pasakyti, kad Džeikas manęs neapgavo.

Oficialus tonas ir žavinga vyro šypsena suteikė komplimentui nuoširdumo, nors kitokiomis aplinkybėmis jis galėjo skambėti pigiai. *Rodos, Tristanas netgi vos nusilenkė kalbėdamas?*

- Ačiū, - tiek Džemai pavyko išstarti. Mergina nenoromis išraudo.

- Džeikas labai palankiai atsiliepė apie jūsų verslą. Minėjo, kad Sidnėjuje nėra geresnės renginių organizavimo įmonės.

- Labai miela iš jo pusės. Visada malonu girdėti puikius atsiliepimus apie mūsų darbą.

- Aš ir nesikreipiau kitur, - Tristano veidą vėl nušvietė žavinga šypsena.

- Oho! Turiu omeny... tai puiku. Aš... mes pamalonintos. Nenuvilsime tavęs, pažadu. Viešbutis puikiai tinka tokiam priėmimui. Iš jo atsiveria vaizdas į Heide parką, viešbutis aukštos klasės, elegantiškas ir gali pasigirti nepriekaištingu aptarnavimu. Dar niekur nesu mačiusi tiek marmuro ir prabangos, - Džema žinojo, kad kalba per greitai, bet negalėjo užsičiaupti.

- Taip. Tai buvo pirmas dalykas, kurį apžiūrėjau vos atvykęs į Sidnėjų. Puikiai išrinkote vietą, - Tristanas kiek patylėjo ir dėstė toliau: - Pats būčiau rinkęsis kuklesnę vietą, bet tokias sąlygas diktuoja protokolas.

- Šeimos verslo protokolas? - nelabai suprasdama apie ką jis kalba paklausė Džema.

- Taip....